

jeg tilfulde erkender, at der kunde være vægtige Momenter til Stede for mig til i Anledning af, hvad vi nys have hørt, at frafalde Ordet, vil jeg dog for en ganske kort Tid lægge Betslag paa Tingets Opmærksomhed. Jeg beklager meget, at den højtærede Indenrigsminister ser, som han gjorde, paa Spørgsmaalet om en Forlængelse af den nu under Anlæg værende Kystbane. Jeg skal ikke komme dybere ind herpaa, jeg vil faa Lejlighed til nærmere at afhandle Spørgsmaalet, naar en Gang Lovforslaget om Dobbeltsporet til Korsør kommer til Behandling her i Tinget. Jeg skal kun sige, at jeg føler mig fuldt forvissnet om, at den Plan, jeg slog til Lyd for, er noget, som vi før eller senere maa komme ind paa, og som jeg derfor fandt, det var rigtigst at bidrage mit til at komme ind paa, før det er blevet forsilde, før de kære Svenskere have kapret den gennemgaaende Trafik, som de gøre alt muligt for at faa fat paa.

Den ærede Formands Beslutning med Hensyn til Veligheden af Sonstrup Seminarium eller rettere Omtalen deraf, kan jeg kun prise, thi det er jo virkelig drøjt at skulle sidde her i Salen og høre Argumenter af den Slags, som forskillige ærede Medlemmer have tilladt sig at fremsætte angaaende dette Spørgsmaal. Jeg skal derfor ganske afholde mig fra nærmere at omtale denne Sag, uagtet jeg dog maa beklage, at jeg derved er afskaaren fra at fremsøre de overbevisende og uimodsigelige Grunde, som jeg vilde have til min Raadighed for min Opfattelse af denne Sag, og som jeg, da jeg første Gang havde Ordet, kun undlod at fremsøre, fordi det virkelig ikke er faldet mig ind med en Tanke, at ærede Medlemmer her i Tinget kunde komme med disse Forslag, som man jo vel nok har læst i Aviserne, og som kunne være gode nok der, men som jeg rigtig nok synes ikke høre hjemme i dette høje Tings Forhandlinger. Ogsaa paa dette Omraade skal jeg opsætte mine nærmere Udtalelser, indtil der i sin Tid — forhåbentlig om ikke lang Tid — foreligger et Forslag fra den højtærede Kirke- og Undervisningsminister. Men naar denne Tid kommer, haaber jeg, at navnlig det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) ikke altsor meget vil anvende sin Indflydelse imod det Standpunkt, som jeg har ment var det rigtige. Jeg maa sige, at af alt, hvad jeg har hørt her i Salen, er egentlig det ærede Medlem for Ringsteds Indflydelse det eneste, jeg frygter for. Og den kan ikke være ringe, naar vi se hen til det fortrolige Forhold, hvori han staar til den høje Regering, idet han her under disse Forhandlinger ser sig i Stand til ganske sans faacon at tiltale Mini-

strene med Navn — foreløbig dog kun med Efternavn — medens vi andre stakkels Smaafolk maa nøjes med at nærme os dem i mere formelle Bendinger.

Formanden (Sofus Høgsbrø): I den Forbindelse, hvori det ærede Medlem for Sorø Amts lste Valgkreds brugte Navnene, mente jeg, at jeg kunde lade det passere, da det ikke i Forretningsordenen forbydes at nævne Ministre, som ikke ere Medlemmer af Tinget, ved Navn. Men ganske vist er det ikke i Overensstemmelse med den almindelige Taleform her i Tinget, saa i Reglen vil det ikke kunne finde Sted.

Alberti: Jeg skal for mit Vedkommende ganske afholde mig derfra, da jeg føler, at jeg ikke har den Ret eller Adkomst dertil som det ærede Medlem for Ringsted. Jeg maa maasse gøre en personlig Bemærkning til dette ærede Medlem, som forhåbentlig skal blive ganske kort. Det ærede Medlem, som jo er ung her i Tinget, fremkom med en Bemærkning, hvoraf man kunde slutte, at han mente, at naar snart et Medlem snart et andet frembragte snart det ene og snart det andet vedrørende sin Valgkreds, gjorde vi dette for at samle Dun til vor egen Rede. Det var det Udtryk, han brugte. Jeg vil gøre den Bemærkning til det ærede Medlem, at det jo er en meget stor Bidsfarelse. Naar jeg taler om noget vedrørende Køge, eller naar det ærede Medlem for Sorø (B. Christensen) taler om noget vedrørende Sorø, eller naar det ærede Medlem for Gørbjerg (Bluhme) efter 7 Dages Faste og Spøgelse, og stærke Anfægtelser endelig i Gaar udbrøder i høje Lyd taler over denne mærkelige By, er det selvfølgelig ene og alene, fordi det, som vi sige, er vor alvorlige, utilbageholdelige og — om saa skal være — ud gennem Sidebenene trængende Hjertens Overbevisning. Her er ikke — det vil jeg sige til det ærede Medlem for Ringsted — noget Medlem, som i lokale Spørgsmaal prøver paa at sløjste for sine Balsæere. Det er noget, jeg mener, vi maa fralægge os, det er en Mistanke, vi maa være fri for allesammen, og som jeg navnlig ikke kan fatte, at jeg skulde blive til Genstand for, jeg som er den heldige Indehaver af den eneste fuldkomment sitre Valgkreds her i Landet. Endnu en kort Bemærkning til det ærede Medlem for Ringsted, og dermed skulle mine personlige Bemærkninger være til Ende. Det ærede Medlem brugte den meget snilde Taktik at fremstille det, som om jeg havde drevet Spøg med denne alvorlige og indgribende Sag.